Opłata pocztowa uiszczona gotówką.

Nr. 10. Warszawa, dnia 10 maja 1939 r. Rok XXII.

DZIENNIK URZĘDOWY
MINISTERSTWA SPRAW WEWNĘTRZNYCH

Prenumerata roczna 12 zł. Cena egzemplarza 1 zł.

Prenumeratę należy wpłacać na konto P.K.O. Nr 30-197 „Dziennik Urzędowy Ministerstwa Spraw Wewnętrznych“ zaznaczając na odwrocie blankietu nadawczego „Należność za prenumeratę Dziennika Urzędowego Min. Spraw Wewn.“.

Sprzedaż numerów pojedyńczych i ubiegłych roczników — Ministerstwo Spraw Wewnętrznych (intendentura) Warszawa, ul. Nowy Świat 69, tel. 663-97.

Wysyłka pojedyńczych numerów i roczników wyłącznie za zaliczeniem pocztowym.

Ogłoszenia o wydawnictwach związanych z zagadnieniami administracji państwowej przyjmowane są wyłącznie na warunkach podanych w Dzienniku Urzędowym Min. Spraw Wewn. z dn. 31 stycznia 1938 r. Nr 4, poz. 14 po uprzednim wpłaceniu należności na konto czekowe Dziennika Urzędowego M. S. Wewn. Nr 30197 z podaniem tytułu wpłaty.

Ceny ogłoszeń: cała strona 50 zł, 1/2 str. 30, 1/4 str. — 15 zł.

Redakcja zastrzega sobie prawo odmowy umieszczenia ogłoszenia w całości lub jego części bez podania motywów.

Adres Redakcji: Ministerstwo Spraw Wewnętrznych, ul. Nowy Świat 69, Wydział Org. Prawny Tel. 220-20. Adres Administracji: Nowy Świat 69, tel. 678-40

TREŚĆ.

A. DZIAŁ URZĘDOWY.

I. ROZPORZĄDZENIA I ZARZĄDZENIA MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH.

III. PISMA OKÓLNE.

B. PRZEDRUKI.

I. DZIENNIK USTAW R. P. Nr. Nr. 35—37.

II. MONITOR POLSKI Nr. Nr. 98 — 104.

IV. ORZECZNICTWO.

A.

I. Rozporządzenia i Zarządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych.

83.

ZARZĄDZENIE MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH

z dnia 29 kwietnia 1939 r.

o dostawach artykułów sanitarnych do szpitali samorządowych

(Nr SG. 94-153-1)

Na podstawie ust. (2) § 37 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 29 stycznia 1937 r. o dostawach i robotach na rzecz Skarbu Państwa, samorządu oraz instytucyj prawa publicznego (Dz. U. R. P. Nr 13, poz. 92) zezwalam związkom samorządu terytorialnego na udzielanie Gospodarczemu Zrzeszeniu Samorządu Terytorialnego, spółdzielni z ograniczoną odpowiedzialnością w Warszawie, ul. Dobra Nr 28, zamówień z wolnej ręki na dostawę artykułów sanitarnych do szpitali samorządowych.

(—) *Sławoj Składkowski*
MINISTER

III. Pisma Okólne Ministerstwa Spraw Wewnętrznych

84.

PISMO OKÓLNE

z dnia 25 kwietnia 1939 r.

o zmianie § 25 przepisów rachunkowo-kasowych dla władz i urzędów państwowych

(Nr GB. 31-55 2)

Do

Urzędów Wojewódzkich i Komisariatu Rządu na m. st. Warszawę.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych zawiadamia, że stosownie do okólnika Ministerstwa Skarbu z dnia 10 marca 1939 r. L. D. III. 2536/4/39, ogłoszonego w Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Skarbu Nr 7, poz. 163 wprowadza się zmianę w § 25 przepisów rachunkowo-kasowych dla władz i urzędów państwowych (zał. do Dz. Urz. Min. Skarbu Nr 9 z 1935 r.), mianowicie:

I. Ustęp 3 lit. b oraz ust. 4 lit. b[1] otrzymują następujące brzmienie:

„Gotówkowe zamiejscowe płatne w siedzibie kasy urzędu skarbowego:

1) asygnatami z upoważnieniem do wypłaty na właściwą kasę, bądź przekazami czekowymi na PKO — o ile dotyczą sum budżetowych,

2) przekazami czekowymi na PKO — o ile dotyczą sum niebudżetowych".

II. W ust. 3 lit. c i w ust. 4 lit. c wyrazy „czekami przekazowymi" zastępuje się wyrazami „przekazami czekowymi".

W związku z powyższą zmianą przepisów rachunkowo-kasowych Ministerstwo Spraw Wewnętrznych zarządza, aby przy asygnowaniu zasiłków inwalidom cywilnym i emerytom duchownym stosować przekazy czekowe.

(—) *Hausner*
DYREKTOR GABINETU

85.

PISMO OKÓLNE

z dnia 28 kwietnia 1939 r.

o czasie trwania umów i opłacaniu personelu nauczającego i lekarzy w publicznych szkołach dokształcających zawodowych.

(Nr SF. 20-106-2).

Do

P. P. Wojewodów, Przewodniczących Wydziałów Powiatowych i Prezydentów Miast.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych podaje do wiadomości i zastosowania poniższy odpis pisma okólnego Pana Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego w sprawie czasu trwania umów i opłacania personelu nauczającego i lekarzy w publicznych szkołach dokształcających zawodowych, prosząc P. P. Przewodniczących Wydziałów Powiatowych o podanie treści tego pisma do wiadomości i stosowania miastom niewydzielonym oraz gminom wiejskim, ponoszącym wydatki na utrzymanie szkół wymienionych.

(—) *Podwiński*
DYREKTOR DEPARTAMENTU

MINISTER
WYZNAŃ RELIGIJNYCH
I OŚWIECENIA PUBLICZNEGO
Nr BP-8490/39

Warszawa,
dnia 20 kwietnia 1939 r.

Na zapytania niektórych Kuratoriów w sprawie umów i opłacania personelu nauczającego czyli kierownika, nauczycieli, instruktorów oraz lekarzy publicznych szkół dokształcających zawodowych, Ministerstwo wyjaśnia, co następuje:

Wszystkie umowy piśmienne czy ustne, na podstawie których personel nauczający pracuje w br. szkolnym, nie mogą wygasnąć lub ulec zmianie z tytułu ostatecznego wejścia w życie z dniem 1.IV.1939 r. ustawy z dnia 29.III.1937 r. o zakładaniu i utrzymywaniu publicznych szkół dokształcających zawodowych (Dz. U. R. P. Nr 24, poz. 152) przed końcem roku szkolnego, tj. przed dniem 31.VIII.1939 r.

Organizacja i dobro tych szkół nie pozwala na wprowadzenie jakichkolwiek zmian w ciągu roku szkolnego w umownym stosunku pracy, w jakim pozostaje personel nauczający.

Stosownie do postanowień art. 3 przytoczonej ustawy udział Skarbu Państwa w wydatkach na wynagrodzenie personelu nauczającego na całym obszarze obowiązywania ustawy od dnia 1.IV.1939 r. wynosi $^2/_3$ a udział gminy $^1/_3$ tych wydatków i w tym stosunku mają być pokrywane odpowiednie kwoty przez Skarb Państwa i gminy.

Stosowany dotychczas sposób dokonywania wypłat wynagrodzenia personelowi nauczającemu należy również utrzymać bez zmian w bieżącym roku szkolnym.

W związku z ustaleniem jednolitego udziału Skarbu Państwa w wysokości $^2/_3$ wydatków na wynagrodzenie personelu Kuratoria otrzymują kredyty w odpowiedniej wysokości.

(—) *W. Świętosławski*
MINISTER

86.

PISMO OKÓLNE

z dnia 29 kwietnia 1939 r.

o zakupach na kredyt wekslowy w Zrzeszeniu Gospodarczym Samorządu Terytorialnego.

(Nr SG. 94-153-2).

Do

P. P. Wojewodów (z wyjątkiem śląskiego), Przewodniczących Wydziałów Powiatowych i Prezydentów Miast.

Doszło do wiadomości Ministerstwa, że dyrekcje szpitali samorządowych występują do Gospodarczego Zrzeszenia Samorządu Terytorialnego, spółdzielni z ograniczoną odpowiedzialnością w Warszawie, o kredytową dostawę artykułów opatrunkowych i leczniczych na rachunek otwarty, bez dostarczenia materiału wekslowego, a to z tego względu, że organa związków samorządowych wzbraniają się przed wystawianiem weksli.

Ponieważ Gospodarcze Zrzeszenie Samorządu Terytorialnego, nie będąc instytucją finansową, nie jest w możności wykonywać kredytowych zamówień na rachunek otwarty bez materiału wekslowego, a szpitale samorządowe powinny być zaopatrzone w dostateczny zapas środków opatrunkowych i leczniczych, Ministerstwo Spraw Wewnętrznych prosi P. P. Wojewodów i Przewodniczących Wydziałów Powiatowych o wydanie zalecenia związkom samo-

rządowym by nie czyniły trudności swoim szpitalom w uzyskiwaniu — w granicach kredytów budżetowych, w miarę potrzeby i możliwości nawet zwiększonych, — zamówień na kredyt wekslowy i wystawiały potrzebne w tym celu weksle.

(—) *Podwiński*
DYRETOR DEPARTAMENTU

87.

PISMO OKÓLNE

z dnia 29 kwietnia 1939 r.

w sprawie opłat stemplowych od podań o wydanie pozwolenia na broń dla funkcjonariuszów kolejowych

(Nr AP. 38-39)

Do

P. P. Wojewdów, Komisarza Rządu na m. st. Warszawę i Starostów.

W związku z zapytaniem jednego z Urzędów Wojewódzkich w sprawie opłaty stemplowej od podań o wydanie pozwolenia na broń dla funkcjonariuszów kolejowych, Ministerstwo Spraw Wewnętrznych po porozumieniu się z Ministerstwami Skarbu i Komunikacji przy powołaniu się na pismo okólne z dnia 8 czerwca 1938 r. Nr AP. 38-39 (Dz. Urz. Min. Spraw Wewn. Nr 17, poz. 92) wyjaśnia, co następuje:

1) Według postanowień § 1 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 9 lutego 1935 r. o uzbrojeniu organów ochrony kolei (Dz. U. R. P. Nr 10, poz. 54) prawo noszenia broni palnej w czasie pełnienia służby na obszarze kolejowym przysługuje tym tylko spośród organów ochrony kolei, wymienionych w § 24 rozporządzenia Ministra Komunikacji z dnia 24 listopada 1934 r. o przestrzeganiu porządku na kolejach użytku publicznego (Dz. U. R. P. Nr 109, poz. 961), które upoważnione zostaną przez właściwą Dyrekcję Okręgową Kolei Państwowych w porozumieniu z powiatową władzą administracji ogólnej. Kwestia więc opłat stemplowych od podań do powiatowych władz administracji ogólnej nie jest tu aktualną.

2) Wobec tego jednak, że § 1 cytowanego rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 9 lutego 1935 r. ogranicza prawo noszenia broni przez organa ochrony kolei do czasu pełnienia służby na obszarze kolejowym z wyjątkiem wypadków, przewidzianych w § 1 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 7 października 1935 r. (Dz. U. R. P. Nr 75, poz. 475), zachodzi w przypadkach, związanych z art. 22 ust. 6 prawa o broni możliwość składania podań o wydanie lub prolongatę pozwoleń na noszenie broni przez organa ochrony kolei poza obszarem kolejowym dla obrony osobistej.

W tych przypadkach wyżej wymienione podania podlegają opłacie stemplowej w wysokości 5 zł i po 50 gr od każdego załącznika zgodnie z art. 145 ustawy o opłatach stemplowych (Dz. U. R. P. Nr 64/1935, poz. 404).

Natomiast dla rozstrzygnięcia kwestii, czy należy się czy też nie opłata stemplowa od pozwolenia na broń—istotnym jest ustalenie, czy broń ma być przeznaczona do użytku służbowego, czy też wyłącznie osobistego, nie zaś okoliczność, czyją własność ta broń stanowi.

Ustalenie, czy broń, stanowiąca własność prywatną pracownika P. K. P., będzie przeznaczona do użytku służbowego, należy do kompetencji właściwej Dyrekcji Okręgowej Kolei Państwowych.

(—) *Godlewski*
DYREKTOR DEPARTAMENTU

B.

I. Przedruki z Dziennika Ustaw R. P.

z 18 kwietnia Nr 35 Rok 1939

Poz. 217. Ustawa z dnia 5 kwietnia 1939 r. o ratyfikacji porozumienia między Rzecząpospolitą Polską a Republiką Francuską w sprawie przedłużenia układu płatniczego.

Poz. 218. Ustawa z dnia 5 kwietnia 1939 r. o ratyfikacji układu handlowego między Polską a Litwą.

Poz. 219. Ustawa z dnia 5 kwietnia 1939 r. o ustanawianiu prawa zabudowy oraz zbywaniu i zamianie niektórych gruntów państwowych, położonych w obrębie gmin, w których znajdują się polskie porty morskie.

Poz. 220. Ustawa z dnia 11 kwietnia 1939 r. o szczególnych warunkach służby państwowej, związanych z przyłączeniem do Polski ziem odzyskanych.

Art. 1. (1) Za polską służbę państwową w rozumieniu ustawy niniejszej uważa się również publicznoprawną służbę w instytucjach państwowych, mających odrębną osobowość prawną.

(2) Przepisów ustawy niniejszej nie stosuje się jednak do pracowników przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe".

Art. 2. (1) Terminem od którego liczy się polska służba państwowa osób, które w czasie

od dnia 1 października 1938 r. do dnia wejścia w życie ustawy niniejszej pełniły tymczasowo na zlecenie polskich organów państwowych obowiązki służbowe, jest data rzeczywistego objęcia tych obowiązków.

(2) Przepis ust. (1) nie daje podstaw do roszczeń o wypłatę różnicy między wynagrodzeniem za czas od dnia rzeczywistego objęcia obowiązków a uposażeniem, określonym w piśmie nominacyjnym.

Art. 3. Osobom, które przed objęciem polskiej służby państwowej pracowały w Republice Czeskosłowackiej, zalicza się do polskiej służby państwowej:

1) pełną liczbę lat służby lub pracy, podlegającej zaliczeniu według przepisów, obowiązujących w Republice Czeskosłowackiej w dniu 30 września 1938 r., z tym zastrzeżeniem, że sposób zaliczenia nie może być korzystniejszy niż w służbie państwowej polskiej;

2) czas pracy nauczycielskiej, pełnionej w wymiarze co najmniej czternastu godzin tygodniowo w polskich szkołach prywatnych, jeżeli osoby te przyjęte zostały do służby nauczycielskiej;

3) okres pełnienia, na zlecenie władz państwowych polskich czynności przełożonego gminy, jednak nie dłużej jak do dnia 31 grudnia 1939 r.

Art. 4. Władze naczelne lub z ich upoważnienia władze bezpośrednio podległe mogą zaliczyć osobom, określonym w art. 3, do polskiej służby państwowej:

1) czas pracy w organizacjach, mających na celu przyłączenie poszczególnych ziem do Państwa Polskiego, nie wcześniej jednak, niż od dnia 1 listopada 1918 r.;

2) czas służby wojskowej polskiej z wyjątkiem zasadniczej służby wojskowej oraz służbę w polskich formacjach wojskowych przed dniem 30 października 1918 r.;

3) czas służby wojskowej w b. państwach zaborczych i Republice Czeskosłowackiej, z wyjątkiem obowiązkowej służby wojskowej;

4) czas pracy zawodowej, jeżeli praca ta dała kwalifikacje i doświadczenie, uzdolniające do pełnienia służby państwowej na zajmowanym stanowisku.

Art. 5. (1) Przepisy art. 3 i 4 stosuje się do osób, które zgłosiły się do polskiej służby państwowej do dnia 31 grudnia 1939 r. Właściwe władze naczelne mogą w przypadkach wyjątkowych uwzględniać zgłoszenia późniejsze.

(2) W razie zbiegu dwu lub więcej tytułów do zaliczenia tego samego okresu czasu może nastąpić zaliczenie tylko z jednego tytułu.

Art. 6. (1) Czas pracy nauczycielskiej w polskich szkołach prywatnych, zaliczony stosownie do przepisu art. 3 pkt 2) do polskiej służby państwowej, zalicza się do wysługi emerytalnej.

(2) Minister Skarbu w porozumieniu z właściwą władzą naczelną może zaliczyć do wysługi emerytalnej czas służby lub pracy, zaliczony do polskiej służby państwowej na podstawie ustawy niniejszej, jeżeli czas ten nie podlega zaliczeniu do wysługi emerytalnej na podstawie art. 2 dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 19 listopada 1938 r. o rozciągnięciu mocy obowiązującej przepisów o zaopatrzeniu emerytalnym fukcjonariuszów państwowych i zawodowych wojskowych na odzyskane ziemie Śląska Cieszyńskiego (Dz. U. R. P. Nr 90, poz. 615).

Art. 7. Nauczyciele, którzy w dniu 30 września 1938 r. pozostawali w służbie czeskosłowackiej w charakterze stałych (definitywnych) nauczycieli bądź też, posiadając warunki do ustalenia w służbie nauczycielskiej, pracowali w polskich prywatnych szkołach w Republice Czeskosłowackiej, mogą być na tej podstawie ustaleni w służbie nauczycielskiej.

Art. 8. (1) Nauczyciele, ustaleni stosownie do art. 7, mogą być mianowani kierownikami publicznych szkół powszechnych, jeżeli mają co najmniej 5 lat pracy zaliczonej do służby nauczycielskiej.

(2) Nauczyciele, ustaleni stosownie do art. 7, otrzymują tytuł profesora, jeżeli mają co najmniej 6 lat pracy, zaliczonej do służby nauczycielskiej oraz studia wyższe, zakończone przepisanymi egzaminami.

Art. 9. (1) W przypadkach, zasługujących na szczególne uwzględnienie, władza szkolna drugiej instancji może wyjątkowo mianować nauczycielem na obszarze ziem odzyskanych osobę, która nie włada poprawnie językiem polskim w słowie i piśmie.

(2) Stosunek służbowy nauczycieli, mianowanych na podstawie ust. (1), którzy w ciągu dwóch lat od daty mianowania nie wykażą wobec właściwej władzy, że władają poprawnie językiem polskim w słowie i piśmie, rozwiązuje się po upływie tego terminu z mocy ustawy.

Art. 10. Stosuje się przepisy art. 7 — 9 tylko do osób, które w czasie do dnia 31 maja 1939 r. wniosą podania o przyjęcie ich do służby nauczycielskiej w Państwie Polskim. Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego może wyjątkowo zezwolić na zastosowanie powyższych przepisów również i po tym terminie.

Art. 11. Wykonanie ustawy niniejszej porucza się Prezesowi Rady Ministrów i ministrom.

Art. 12. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Poz. 221. Dekret Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14 kwietnia 1939 r. w sprawie zmiany rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 7 października 1932 r. o służbie wojskowej podoficerów i szeregowców.

Poz. 222. Układ między Stolicą Apostolską i Rzecząpospolitą Polską w sprawie ziem, kościołów i kaplic pounickich, których Kościół Katolicki pozbawiony został przez Rosję, podpisany w Warszawie dnia 20 czerwca 1938 r.

Poz. 223. Oświadczenie Rządowe z dnia 12 kwietnia 1939 r. w sprawie wymiany dokumentów ratyfikacyjnych układu między Stolicą Apostolską a Rzecząpospolitą Polską o ziemiach pounickich, podpisanego w Warszawie dnia 20 czerwca 1938 r.

Poz. 224. Rozporządzenie Ministra Opieki Społecznej z dnia 31 marca 1939 r. o obowiązkowym wykonywaniu praktyki lekarskiej w gminach wiejskich i w niektórych miastach.

Na podstawie art. 5 ust. (4) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 25 września 1932 r. o wykonywaniu praktyki lekarskiej (Dz. U. R. P. Nr 81, poz. 712) w brzmieniu ustawy z dnia 30 lipca 1938 r. o zmianie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o wykonywaniu praktyki lekarskiej (Dz. U. R. P. Nr 57, poz. 449) zarządzam co następuje:

§ 1. Przez artykuły powołane w rozporządzeniu niniejszym rozumie się artykuły rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 25 września 1932 r. o wykonywaniu praktyki lekarskiej (Dz. U. R. P. Nr 81, poz. 712) w brzmieniu ustawy z dnia 30 lipca 1938 r. o zmianie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o wykonywaniu praktyki lekarskiej (Dz. U. R. P. Nr 57, poz. 449).

§ 2. (1) Okres czasu, w ciągu którego powinna odbyć się dwuletnia praktyka lekarska określona w art. 3 ust. (1) lit. d), nie może wraz z przerwami przekraczać lat 5 licząc od dnia doręczenia zaświadczenia rejestracyjnego na czasowe prawo wykonywania praktyki lekarskiej.

(2) W przypadku przerw w praktyce do dwuletniej praktyki lekarskiej nie mogą być zaliczone okresy praktyki krótsze niż 3 miesiące.

§ 3. Pięcioletnia praktyka lekarska, określona w art. 3 ust. (1) lit. d), powinna mieć charakter studiów teoretycznych lub praktycznych, a ponadto powinna być wykonywana na takich stanowiskach płatnych, które są przewidziane:

1) albo w tabelach stanowisk dla władz, urzędów, zakładów i instytucji państwowych,

2) albo w statutach, a w braku statutów w preliminarzach budżetowych gmin miejskich lub wiejskich bądź szpitali,

3) albo w art. 91 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 lutego 1928 r. o stosunku służbowym profesorów państwowych szkół akademickich i pomocniczych sił naukowych tych szkół (Dz. U. R. P. z 1933 r. Nr 76, poz. 551).

§ 4. W razie skreślenia miasta lub szpitala ze spisu (§ 6) lekarz, który w takim mieście lub szpitalu rozpoczął praktykę lekarską przed skreśleniem, może tam nadal praktykować. Czas tej praktyki będzie zaliczony na ogólnych zasadach.

§ 5. Czas służby lekarskiej w Junackich Hufcach Pracy, odbytej w gminach wiejskich i w miastach, liczących poniżej 5.000 mieszkańców, których spis ustali Minister Opieki Społecznej, wlicza się do okresu dwuletniej praktyki lekarskiej bez ograniczeń, przewidzianych w § 2 ust. (2).

§ 6. Zaświadczenia o odbyciu przez lekarza praktyki lekarskiej wydają:

1) dla lekarzy, którzy zamieszkiwali i wykonywali dwuletnią praktykę lekarską w gminach wiejskich lub w miastach, liczących poniżej 5.000 mieszkańców — lekarze powiatowi,

2) dla lekarzy wojskowych i służby w Junackich Hufcach Pracy — władze wojskowe,

3) dla lekarzy, którzy odbywali pięcioletnie studia teoretyczne lub praktyczne — władze właściwych instytucji.

§ 7. Spisy miast oraz wykazy szpitali (art. 3 ust. (1) lit. d)) będą ogłaszane w Monitorze Polskim.

§ 8. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Poz. 225. Rozporządzenie Ministra Spraw Wojskowych z dnia 1 kwietnia 1939 r. wydane w porozumieniu z Ministrami Spraw Wewnętrznych i Skarbu o podziale miejscowości na klasy czynszowe dla obliczania wynagrodzenia za kwatery stałe dostarczane przez zarządy gmin na podstawie art. 12 ustawy z dnia 15 lipca 1925 r. o zakwaterowaniu wojska w czasie pokoju.

Na podstawie art. 13 ust. 2 ustawy z dnia 15 lipca 1925 r. o zakwaterowaniu wojska w czasie pokoju (Dz. U. R. P. Nr 97, poz. 681) w brzmieniu zmienionym art. 30 pkt 2) rozpo-

rządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28 grudnia 1934 r. o unormowaniu właściwości władz i trybu postępowania w niektórych działach administracji państwowej (Dz. U. R. P. Nr 110, poz. 976) zarządzam co następuje:

§ 1. Na okres od dnia 1 kwietnia 1939 r. do dnia 31 marca 1942 r. ustanawia się następujący podział miejscowości na klasy czynszowe.

I klasa

Warszawa.

II klasa

Gdynia, Katowice, Kraków, Lublin, Lwów, Łódź, Przemyśl.

III klasa

Biała Bielsko, Cieszyn, Poznań, Rawa Ruska, Stanisławów, Tarnów, Włocławek, Zakopane, Żywiec.

IV klasa

Będzin, Brześć n. B., Chorzów, Ciechocinek, Częstochowa, Drohobycz, Hel, Jarosław, Jasło, Kalisz, Kielce, Krosno, Mława, Nowy Sącz, Piotrków, Przemyślany, Radom, Rzeszów, Sosnowiec, Tarnopol, Tomaszów Rawski, Wilno, Wieliczka, Złoczów, Żyrardów.

V klasa

Błonie, Bochnia, Borszczów, Borysław, Bydgoszcz, Chrzanów, Czortków, Gorlice, Grodno, Gródek Jagielloński, Grójec, Grudziądz, Horodenka, Koło, Konin, Kopyczyńce, Kutno, Lubaczów, Mielec, Mielnica, Myślenice, Mysłowice, Okęcie k. Warszawy, Orłowa, Ostrowiec, Płock, Podhajce, Pszczyna, Przeworsk, Radziechów, Równe, Rybnik, Sambor, Sandomierz, Sanok, Siedlce, Sieradz, Skierniewice, Skole, Sokal, Stryj, Świętochłowice, Tarnowskie Góry, Toruń, Trzyniec, Wejherowo, Włoszczowa, Zgierz.

VI klasa

Aleksandrów Kujawski, Biała Podlaska, Białystok, Bogumin Nowy, Bóbrka, Brody, Brodnica, Brzeżany, Brzeziny, Chełm, Chojny, Chojnice, Ciechanów, Czyżyny, Dębica, Dolina, Działdowo, Garwolin, Gniezno, Grodzisk Maz., Inowrocław, Kartuzy, Kolno, Kołomyja, Kozienice, Lubliniec, Łańcut, Łask, Łęczyca, Łomża, Łowicz, Łuck, Łuków, Mińsk Maz., Mogilno, Nowy Targ, Nisko, Oświęcim, Pabianice, Pietwałd, Pińsk, Pionki—Zagożdżon, Prądnik Czerwony, Puck, Rabka, Radomsko, Radzymin, Rakowice, Rembertów, Rohatyn, Ropczyce, Rypin, Sarny, Skałat, Skoczów, Starogard, Szamotuły, Tczew, Tłumacz, Trembowla, Turka, Wadowice, Wełnowiec, Wieluń, Wierzbnik, Zamość, Zielonka k. W-wy, Żółkiew.

VII klasa

Augustów, Baranowicze, Bielsko Stare, Bielsk Podlaski, Borek Fałęcki, Bronowice Wielkie, Bronowice Małe, Brwinów, Buczacz, Busk, Chełmno, Chełmża, Chmielnik, Czechowice, Dawidgródek, Druskieniki, Dubno, Gąbin, Głębokie, Gniew, Gostyń, Gostynin, Grajewo, Jabłonków, Jabłonna Legionowo, Jarocin, Jaworów, Jędrzejów, Kałusz, Kamienica k. Białej Bielska, Kamionka Strumiłowa, Kobierzyn, Kobryń, Kochłowice, Końskie, Kościan, Kościerzyna, Kowel, Krasnystaw, Kraśnik, Krotoszyn, Krzemieniec, Leszno, Lida, Lipno, Lubartów, Łagiewniki, Łazy, Łuków, Łuniniec, Maków Maz., Miechów, Międzyrzec, Milanówek, Mikuszowice, Mołodeczno, Mszczonów, Nakło n. N., Niepołomice, Nieśwież, Nowa Wilejka, Nowo Święciany, Nowy Dwór pow. warszawski, Olkusz, Olsza, Opoczno, Ostrołęka, Ostrów Maz., Ostrów Wlkp., Oszmiana, Pińczów, Postawy, Płońsk, Prokocim, Puławy, Pułtusk, Przasnysz, Radogoszcz, Radzionków, Rawicz, Rychwałd, Sierpc, Skała nad Zbruczem, Skawina, Słupca, Sochaczew, Sokołów, Śniatyń, Stołpce, Suwałki, Szczakowa, Szczypiorno, Tarnobrzeg, Troki, Turek, Wąbrzeżno, Węgrowiec, Włodzimierz Wołyński, Wola Duchacka, Wola Justowska, Worochta, Września, Zaleszczyki, Zambrów, Zawiercie, Zbaraż, Zbąszyń, Zdołbunów, Zegrze, Żory, Żydaczów.

VIII klasa

Beniaminów, Bereza Kartuska, Berezwecz, Bereźne, Biedrusko, Biłgoraj, Bobrowniki, Brasław, Chodzież, Czersk, Dąbrowa, Delatyn, Dęblin, Dokszyce, Drohiczyn Poleski, Góra Kalwaria, Hilmarshof, Horodzieja, Horochów, Hrubieszów, Hruszów, Iłża, Janów Lubelski, Kazuń, Kępno, Kleck, Klesów, Kosów Huculski, Korzec, Koźmin, Krasne, Lachowicze, Leśna, Lubawa, Lubicz, Luboml, Łosice, Maków Podhalański, Modlin, Nowogródek, Osowiec, Ostróg, Ostrzeszów, Pleszew, Podbrodzie, Pohulanka, Porubanek (Wilno), Praszka, Prużana, Radoszkowice, Radymno, Raków, Radziwiłłów, Radzyń, Rokitno, Różan, Siemiatycze, Słonim, Sokółka, Staszów, Stolin, Szubin, Śrem, Środa, Świecie, Święciany, Tomaszów Lubelski, Tuchola, Węgrów, Wilejka, Włodawa, Wołkowysk, Wołożyn, Zajezierze (Dęblin), Zawichost, Zebrzydowice, Żabie, Żnin, Żurawica i pozostałe niewymienione miejscowości posiadające poniżej 5.000 mieszkańców.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 kwietnia 1939 r.

Poz. 226. Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 13 kwietnia 1939 r. wydane w porozumieniu z Ministrami: Spraw Zagranicznych, Spraw Wojskowych, Skarbu oraz Opieki Społecznej w sprawie określenia norm oraz terminów wypłaty zasiłków dla rodzin osób odbywających czynną służbę wojskową.

Na podstawie art. 15 ust. (2) ustawy z dnia 30 marca 1939 r. o zasiłkach dla rodzin osób odbywających czynną służbę wojskową (Dz. U. R. P. Nr. 29, poz. 196) zarządzam co następuje:

§ 1. Dzienna norma zasiłku, przysługującego rodzinie żołnierza w myśl art. 1 ustawy z dnia 30 marca 1939 r. o zasiłkach dla rodzin osób odbywających czynną służbę wojskową (Dz. U. R. P. Nr. 29, poz. 196), wynosi:

Jeżeli do zasiłku uprawniona jest	W miejscowościach wiejskich, osadach i miastach do 5.000 mieszkańców (kat. I)	W osadach i miastach od 5.000 do 25.000 mieszkańców (kat. II)	W miejscowościach powyżej 25.000 mieszkańców (kat. III)
a) tylko jedna osoba	60 gr	70 gr	90 gr
b) dwie osoby	70 gr	85 gr	1.10 gr
c) trzy lub więcej osób	80 gr	100 gr	1.30 gr

Rodzinom zamieszkałym na terenie W. M. Gdańska

	W miejscowościach do 5.000 mieszkańców (kat. I)	W osadach i miastach powyżej 5.000 mieszkańców (kat. II)	
a) tyiko jedna osoba	90 fen.	1 gulden 20 fen.	—
b) dwie osoby	1 gulden 15 fen.	1 gulden 60 fen.	—
c) trzy lub więcej osób	1 gulden 45 fen.	2. guldeny	

Uprawnieni do zasiłków w miejscowościach położonych w górnośląskiej części województwa śląskiego, w powiatach: frysztackim, będzińskim, drohobyckim, chrzanowskim oraz w m. Gdyni otrzymują zasiłki według kategorii II przy ilości mieszkańców do 5.000 i według kategorii III przy ilości mieszkańców powyżej 5.000.

§ 2. Zasiłek wypłaca się z dołu, po jego przyznaniu, w terminach zasadniczo dwutygodniowych.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Poz. 227. Rozporządzenie Ministrów: Przemysłu i Handlu, Rolnictwa i Reform Rolnych oraz Skarbu z dnia 15 kwietnia 1939 r. wydane w porozumieniu z Ministrami Spraw Wojskowych oraz Spraw Wewnętrznych o określeniu przedsiębiorstw przemysłowych i górniczych w związku z powszechnym obowiązkiem świadczeń rzeczowych.

Na podstawie art. 20 ust. (1) i (2) ustawy z dnia 30 marca 1939 r. o powszechnym obowiązku świadczeń rzeczowych (Dz. U. R. P. Nr 30, poz. 200) zarządza się co następuje:

§ 1. Za przedsiębiorstwa przemysłowe i górnicze w rozumieniu ustawy z dnia 30 marca 1939 r. o powszechnym obowiązku świadczeń rzeczowych (Dz. U. R. P. Nr 30, poz. 200) uważa się:

1) wszelkie warsztaty pracy, wydobywające surowce, wytwarzające i przetwarzające (fabryki, huty, kopalnie i inne zakłady pracy regulowane przepisami ustaw górniczych, gazownie, stocznie itp.) niezależnie od rodzajów sił, jakimi są poruszane lub z jakich korzystają oraz niezależnie od tego, czy są prowadzone w celu zysku czy też w innym celu;

2) zakłady, wytwarzające, przesyłające lub rozdzielające energię elektryczną;

3) zakłady wodociągowe i kanalizacyjne.

§ 2. Do przedsiębiorstw przemysłowych w rozumieniu wymienionej ustawy z dnia 30 marca 1939 r. zalicza się również grupy i organizacje przemysłowe i rzemieślnicze o charakterze administracyjno - gospodarczym (koncerny, syndykaty, kartele, związki i zrzeszenia przemysłowe, cechy rzemieślnicze itp.).

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

---

z 21 kwietnia Nr 36 Rok 1939

Poz. 228. Ustawa z dnia 5 kwietnia 1939 r. o ratyfikacji porozumienia między Polską a Szwajcarią w sprawie uregulowania płatności handlowych między ziemiami włączonymi do Polski w roku 1938 a Szwajcarią.

Poz. 229. Ustawa z dnia 5 kwietnia 1939 r. o ratyfikacji porozumienia między Polską a Szwajcarią w sprawie zniżek celnych na niektóre produkty chemiczne.

Poz. 230. Ustawa z dnia 5 kwietnia 1939 r. o ratyfikacji porozumienia między Polską a Szwajcarią, dotyczącego zmiany tekstu wzoru świadectwa pochodzenia na szwajcarskie plecionki do kapeluszy.

Poz. 231. Ustawa z dnia 5 kwietnia 1939 r. o ratyfikacji traktatu handlowego pomiędzy Rzecząpospolitą Polską a Republiką Argentyńską.

Poz. 232. Ustawa z dnia 5 kwietnia 1939 r. o ratyfikacji traktatu handlowego pomiędzy Rzecząpospolitą Polską i Republiką Wschodnią Urugwajską.

Poz. 233. Ustawa z dnia 5 kwietnia 1939 r. o ratyfikacji konwencji weterynaryjnej między Polską a Grecją.

Poz. 234. Ustawa z dnia 5 kwietnia 1939 r. o ratyfikacji konwencji wetrynaryjnej między Polską a Łotwą.

Poz. 235. Ustawa z dnia 5 kwietnia 1939 r. o ratyfikacji protokołu taryfowego między Polską a Litwą.

Poz. 236. Rozporządzenie Ministrów Spraw Wewnętrznych i Skarbu z dnia 31 marca 1939 r. o wykonaniu ustawy z dnia 5 sierpnia 1938 r. o poprawie finansów związków samorządu terytorialnego i o zmianie ustawy o tymczasowym uregulowaniu finansów komunalnych.

Na podstawie art. 10 ustawy z dnia 5 sierpnia 1938 r. o poprawie finansów związków samorządu terytorialnego i o zmianie ustawy o tymczasowym uregulowaniu finansów komunalnych (Dz. U. R. P. Nr 59, poz. 455) zarządza się co następuje:

§ 1. (1) Artykuły, powołane w rozporządzeniu niniejszym bez określenia, oznaczają przepisy ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. o tymczasowym uregulowaniu finansów komunalnych (Dz. U. R. P. z 1936 r. Nr 62, poz. 454) w brzmieniu art. 5 ustawy z dnia 5 sierpnia 1938 r. o poprawie finansów związków samorządu terytorialnego i o zmianie ustawy o tymczasowym uregulowaniu finansów komunalnych (Dz. U. R. P. Nr 59, poz. 455).

(2) Paragrafy, powołane w rozporządzeniu niniejszym bez określenia, oznaczają przepisy tegoż rozporządzenia.

§ 2. Za zakład przemysłowy lub handlowy w rozumieniu przepisów art. 8 ust. (3) i (4), art. 9b ust. (1) i (2) i art. 9c ust. (2) uważa się taki zakład, na który należy wykupić oddzielne świadectwo przemysłowe lub kartę rejestracyjną zgodnie z ustawą z dnia 15 lipca 1925 r. o państwowym podatku przemysłowym (Dz. U. R. P. z 1936 r. Nr 46, poz. 339) względnie ustawą z dnia 25 kwietnia 1938 r. o opłatach rejestracyjnych od przedsiębiorstw i zajęć (Dz. U. R. P. Nr 34. poz. 293).

§ 3. Za „wynagrodzenia w rozumieniu działu II ustawy o państwowym podatku dochodowym“ uważa się wszelkie wynagrodzenia, wymienione w art. 20 tejże ustawy (Dz. U. R. P. z 1936 r. Nr 2, poz. 6) bez względu na ich wysokość.

§ 4. (1) Władze skarbowe przesyłają Ministerstwu Spraw Wewnętrznych w terminie do dnia 31 stycznia każdego roku wykazy, zawierające sumy wynagrodzeń (§ 3), wypłaconych w poprzedzającym roku kalendarzowym pracownikom umysłowym i fizycznym w każdym z zakładów przedsiębiorstw, o których mowa w art. 8 ust. (3) i art. 9b ust. (1).

(2) Władzami skarbowymi, obowiązanymi do przesyłania wykazów (ust. (1)), są izby i urzędy skarbowe właściwe do wymiaru podatku dochodowego (art. 7 i 14 ordynacji podatkowej — Dz. U. R. P. z 1936 r. Nr 14, poz. 134 oraz § 2 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 25 marca 1937 r. o wykonaniu ordynacji podatkowej Dz. U. R. P. Nr 35, poz. 270).

(3) Po raz pierwszy władze skarbowe prześlą Ministerstwu Spraw Wewnętrznych wykazy zawierające dane, o których mowa w ust. (1), z roku 1937 i 1938 w terminie do dnia 31 maja 1939 r.

§ 5. (1) Jeżeli zakład handlowy bądź przemysłowy położony jest na obszarach graniczących ze sobą miast lub gmin wiejskich, wówczas podziału udziału w podatku obrotowym (przemysłowym od obrotu) dokonywa się na podstawie ugody zawartej przez zainteresowane związki samorządowe.

(2) W razie niedojścia do skutku ugody zainteresowany związek samorządowy uprawniony jest do zwrócenia się za pośrednictwem swej bezpośredniej władzy nadzorczej do urzędu wojewódzkiego lub też w przypadku, gdy wspomniany zakład znajduje się na terenie dwóch graniczących z sobą województw — do Ministerstwa Spraw Wewnętrznych o wydanie decyzji co do podziału wpływów z udziału w podatku obrotowym (przemysłowym od obrotu).

(3) Odpisy zawartej ugody względnie orzeczenia urzędu wojewódzkiego należy przesłać urzędowi skarbowemu, właściwemu do dokonania wymiaru podatku obrotowego (przemysłowego od obrotu) oraz Ministerstwu Spraw Wewnętrznych. Ministerstwo Spraw Wewnętrznych przesyła również urzędom skarbowym odpisy wydanych przez Ministerstwo orzeczeń.

§ 6. (1) Właściwe izby i urzędy skarbowe (§ 4 ust. (2)) przesyłają Ministerstwu Spraw Wewnętrznych co do osób, określonych w art. 9a i 9b ust. (1), których ogólny dochód podatkowy według przepisów działu I ustawy o państwowym podatku dochodowym przekracza 48.000 zł, wykazy zawierające:

a) dochody z poszczególnych źródeł, wyliczonych w art. 3 ustawy o państwowym podatku dochodowym bez odliczeń przewidzianych w art. 10 tejże ustawy,

b) wskazanie miasta lub powiatowego związku samorządowego, właściwego według miejsca przypisu podatku,

c) wskazanie miejscowości i gminy, na obszarze których są położone poszczególne źródła dochodowe,

d) wskazanie obszaru gruntów, z wyłączeniem nieużytków, położonych na obszarze każdego powiatu.

(2) Władze skarbowe przesyłają:

a) wykazy (ust. (1)) sporządzone na podstawie zeznania o dochodzie — w terminie dni 30 od daty złożenia zeznania o dochodzie.

b) wykazy (ust. (1)) sporządzone na podstawie arkusza wymiarowego — w terminie dni 30 od daty dokonania wymiaru państwowego podatku dochodowego.

(3) Władze skarbowe prześlą po raz pierwszy Ministerstwu Spraw Wewnętrznych wykazy wymienione w ust. (2) lit. a) w terminie do dnia 31 maja 1939 r.

(4) Co do płatników, których dochód ustalony na podstawie zeznania o dochodzie nie przekroczył 48.000 zł, władze skarbowe nie przesyłają wykazów, przewidzianych w ust. (1). Jeżeli jednak przy wymiarze państwowego podatku dochodowego dochód takich płatników został określony w kwocie przekraczającej 48.000 zł, władze skarbowe przesyłają wykazy (ust. (1)), podając równocześnie kwoty wpłaconej przedpłaty.

§ 7. Do podziału wpływów komunalnych z udziałów w państwowym podatku dochodowym od zakładów handlowych lub przemysłowych, o których mowa w art. 9b ust. (2), stosuje się odpowiednio przepisy § 5.

§ 8. (1) Wpływy z tytułu udziału komunalnego w podatku obrotowym (przemysłowym od obrotu) i państwowym podatku dochodowym, osiągnięte w ciągu miesiąca w okręgu izby skarbowej z wpłat, dokonanych przez osoby (przedsiębiorstwa), wymienione w art. 8 ust. (3), art. 9a, art. 9b ust. (1), z uwzględnieniem przepisów art. 9c i art. 9d, przekazują izby skarbowe do dnia 10 następnego miesiąca na rachunek Centralnej Księgowości Ministerstwa Skarbu do dyspozycji Ministerstwa Spraw Wewnętrznych.

(2) Urzędy Skarbowe przesyłają bezpośrednio Ministerstwu Spraw Wewnętrznych odpisy dziennika specjalnego Nr 1 i 2 za ubiegły miesiąc w terminie do dnia 5 każdego następnego miesiąca.

§ 9. (1) Przez powołane w art. 6 ustawy z dnia 5 sierpnia 1938 r. (Dz. U. R. P. Nr 59, poz. 455) wpływy z państwowego podatku przemysłowego za rok 1938 — rozumieć należy podatek przemysłowy od obrotu, uiszczony przez płatników od obrotów, osiągniętych w roku 1938 r. Przez powołane w tymże przepisie wpływy z państwowego podatku dochodowego oraz wpływy z dodatku do państwowego podatku dochodowego na rok podatkowy 1939 — rozumieć należy państwowy podatek dochodo-

wy oraz dodatek do państwowego podatku dochodowego, uiszczone przez płatników od dochodów, osiągniętych w roku kalendarzowym 1938 bądź też w roku operacyjnym (gospodarczym) 1937/38.

(2) Wypłacone przez kasy urzędów skarbowych związkom samorządowym sumy udziałów we wpływach, o których mowa w ust. (1), w trybie obowiązującym przed wejściem w życie niniejszego rozporządzenia, uważa się za zaliczki na poczet sum, przypadających tym związkom na podstawie rozdziału dokonanego przez Ministerstwo Spraw Wewnętrznych w trybie unormowanym niniejszym rozporządzeniem. Rozliczenia pomiędzy poszczególnymi związkami samorządowymi sum zaliczkowo wypłaconych, dokona Ministerstwo Spraw Wewnętrznych w ciągu 1939 r.

(3) Władze skarbowe (§ 4) prześlą Ministerstwu Spraw Wewnętrznych w terminie jak najwcześniejszym, lecz nie później niż do dnia 31 sierpnia 1939 r., wykazy wypłaconych przez kasy urzędów skarbowych związkom samorządowym sum udziałów we wpływach, o których mowa w ust. (1); wykazy te mają zawierać imię i nazwisko (firmę) płatnika (§ 8 ust. (1)), datę wpłaty, pozycję dziennika, kwotę uiszczonego podatku i dodatku (ust. (1)), kwotę wydzielonego udziału oraz nazwę związku samorządowego, któremu udział został wypłacony.

§ 10. Do podziału wpływów z dodatku do państwowego podatku dochodowego, pobieranego na zasadzie art. 24 ustawy o państwowym podatku dochodowym (Dz. U. R. P. z 1936 r. Nr 2, poz. 6) stosują się odpowiednio przepisy niniejszego rozporządzenia o podziale wpływów z udziału w państwowym podatku dochodowym z zastrzeżeniem, zawartym w końcowym zdaniu art. 9d.

§ 11. (1) Koszty podziału i przelewów wpływów komunalnych wymienionych w art. 8 ust. (3) oraz art. 9b ust. (1) i (3) pokrywa Ministerstwo Spraw Wewnętrznych.

(2) Na pokrycie tych kosztów Ministerstwo Spraw Wewnętrznych potrąca 2% sum podlegających podziałowi.

§ 12. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 maja 1939 r.

Poz. 237. Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 6 kwietnia 1939 r. o odjęciu uprawnień niektórym zarządom gminnym w powiecie krakowskim w zakresie spraw policyjno-budowlanych oraz o przekazaniu tychże uprawnień Wydziałowi Powiatowemu w Krakowie.

Poz. 238. Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 6 kwietnia 1939 r. o udzielaniu koncesji na przemysł wyrobu gum jezdnych.

Poz. 239. Rozporządzenie Ministra Opieki Społecznej z dnia 6 kwietnia 1939 r. w sprawie zmiany siedziby Ubezpieczalni Społecznej w Ciechanowie.

Poz. 240. Oświadczenie rządowe z dnia 25 marca 1939 r. w sprawie zmiany znaków EA w konwencji międzynarodowej z dnia 24 kwietnia 1926 r., dotyczącej ruchu samochodowego.

z 25 kwietnia Nr 37 Rok 1939

Poz. 241. Rozporządzenie Ministra Opieki Społecznej z dnia 23 marca 1939 r. wydane w porozumieniu z Ministrami: Spraw Wewnętrznych, Skarbu, Sprawiedliwości, Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego, Rolnictwa i Reform Rolnych, Przemysłu i Handlu oraz Komunikacji o uzupełniającym wykazie samodzielnych wolnych zajęć zawodowych, podlegających opłacie na Fundusz Pracy.

Poz. 242. Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 6 kwietnia 1939 r. o obowiązkach ludności w wypadkach pożarów lub innych klęsk.

Na podstawie art. 28 ust. (3) i 52 ustawy z dnia 13 marca 1934 r. o ochronie przed pożarami i innymi klęskami (Dz. U. R. P. Nr 41, poz. 365) zarządzam co następuje:

§ 1. Artykuły, powołane w rozporządzeniu niniejszym bez bliższego określenia, oznaczają artykuły ustawy z dnia 13 marca 1934 r. o ochronie przed pożarami i innymi klęskami (Dz. U. R. P. Nr 41, poz. 365).

§ 2. Wykonanie obowiązków, określonych w art. 28 ust. (2) pkt. 1), 2) i 3) polega na:

1) dostarczaniu i podawaniu wody i innych środków ratowniczych do zapobieżenia rozszerzaniu się pożarów lub innych klęsk,

2) pracy ze sprzętem ratunkowym,

3) usuwaniu przedmiotów zagrożonych przez pożar lub inną klęskę,

4) dogaszaniu zgliszczy,

5) przenoszeniu z miejsca zagrożonego niebezpieczeństwem osób, które uległy nieszczęśliwym wypadkom,

6) zastosowaniu niezbędnych środków ratowniczych,

7) wezwaniu pomocy lekarskiej i dostarczeniu koniecznych środków przewozowych dla osób, które uległy nieszczęśliwym wypadkom, jeżeli ze względu na życie i zdrowie tych osób okaże się to konieczne,

8) dostarczeniu pomieszczeń dla osób, które uległy nieszczęśliwym wypadkom, na

czas niezbędny dla udzielenia tym osobom pierwszej pomocy,

9) przyjęciu na przechowanie mienia poszkodowanych,

10) pilnowaniu mienia przed utratą lub zniszczeniem,

11) wykonywaniu prac koniecznych dla zapobieżenia rozszerzaniu się pożaru lub innej klęski.

§ 3. Każda osoba w gminie przebywająca, na wezwanie władz administracji ogólnej, przełożonego gminy, organów służby bezpieczeństwa publicznego lub kierownika akcji ratowniczej, obowiązana jest w razie pożaru lub innej klęski, udzielić pomocy i współdziałać przy akcji ratowniczej w sposób i w miejscu przez te władze, organa lub kierownika akcji ratowniczej wskazany.

Regulamin, o którym mowa w art. 30 ust. (1), ustali, które osoby lub grupy osób oraz w jakim zakresie i w jaki sposób obowiązane są w razie pożaru lub innej klęski udzielić bez wezwania pomocy i współdziałać przy akcji ratowniczej.

§ 4. Osoby, które przybyły na miejsce pożaru lub innej klęski w razie braku odpowiedniego kierownika akcji ratowniczej, powinny niezwłocznie przystąpić same do niesienia pomocy i do akcji ratowniczej.

§ 5. Osobom, zatrudnionym przy niesieniu pomocy lub przy akcji ratowniczej, nie wolno zaniechać tych czynności przed ustaniem niebezpieczeństwa lub bez zewolenia kierownika tej akcji.

§ 6. Wykonanie obowiązku pełnienia wart dla ochrony przed powstaniem pożaru lub innej klęski (art. 28 ust. (2) pkt 4)) polega na:

1) czuwaniu nad bezpieczeństwem mieszkańców dla ochrony przed powstaniem pożaru lub innej klęski,

2) niezwłocznym alarmowaniu organów służby bezpieczeństwa publicznego, przełożonego gminy, sołtysa, straży pożarnych i mieszkańców o powstałym niebezpieczeństwie.

Pełniący wartę powinni zwracać uwagę na przestrzeganie przez osoby w gminie przebywające przepisów o zapobieganiu powstawania i szerzenia się pożarów i innych klęsk, a w przypadkach spostrzeżenia uchybień powiadomić o tym przełożonego gminy.

§ 7. Powołanemu do warty w gminie wiejskiej może być poruczone wykonanie tej warty jedynie na obszarze tej gromady, w której powołany zamieszkuje.

§ 8. Pełniący wartę, w czasie wykonywania tego obowiązku, nie mogą oddalać się poza obszar, którego strzegą.

§ 9. Pełniący wartę powinni być zaopatrzeni w odpowiednie oznaki i przyrządy alarmowe dostarczone przez gminę.

§ 10. Pełnienie wart (art. 28 ust. (2) pkt 4)) wykonywa się kolejno, według rocznego planu powołania, ustalonego przez kolegium zarządu gminy. Plan powinien być wyłożony do publicznego wglądu najpóźniej do dnia 1 listopada każdego roku, a wyłożenie jego ogłoszone w sposób w gminie przyjęty.

W planie należy wymienić:

1) nazwisko, imię i miejsce zamieszkania obowiązanego do pełnienia warty,

2) miejsce i czas wykonywania obowiązku,

3) pouczenie o skutkach prawnych niestawiennictwa i niewykonania obowiązku (art. 47 ust. (1) pkt 2)),

4) pouczenie o środkach prawnych.

§ 11. Do pełnienia wart przełożony gminy wzywa obowiązanych w sposób w gminie przyjęty co najmniej na 7 dni przed dniem pełnienia warty.

§ 12. Pełnienie wart dziennych może być zarządzone przez przełożonego gminy, po uprzednim uzyskaniu zgody powiatowej władzy administracji ogólnej.

§ 13. Pełnienie obowiązków w strażach pożarnych przymusowych (art. 28 ust. (2) pkt 5)) polega na braniu czynnego udziału w:

1) tłumieniu pożarów lub zwalczaniu innych klęsk,

2) ćwiczeniach, szkoleniu i przeglądach straży, zarządzonych przez władze, o których mowa w art. 43, przełożonego gminy lub naczelnika straży pożarnej przymusowej.

§ 14. Osoby, powołane na stanowiska kierownicze w strażach pożarnych przymusowych nie mogą odmówić przyjęcia tych stanowisk, jeżeli w okresie 3 ostatnich lat nie pełniły obowiązków na stanowiskach kierowniczych w strażach pożarnych przymusowych.

§ 15. Do pełnienia obowiązków w strażach pożarnych przymusowych powołuje obowiązanych przełożony gminy w drodze pisemnej.

Wezwanie powinno zawierać:

1) nazwisko i imię powołanego do pełnienia obowiązku,

2) określenie obowiązku,

3) jakie narzędzia lub środki przewozowe powinna dostarczyć powołana osoba,

4) pouczenie o skutkach prawnych niestawiennictwa i niewykonania obowiązku (art. 47 ust. (1) pkt 4)),

5) pouczenie o środkach prawnych.

§ 16. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie po upływie 2 miesięcy od dnia ogłoszenia

---

Poz. 243. Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 6 kwietnia 1939 r. wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu o zawiadywaniu sumami na koszty akcji przeciwpożarowej, sposobie ich pobierania oraz dysponowania nimi i kontroli ich zużycia.

Poz. 244. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 7 kwietnia 1939 r. o cenach soli i solanki.

Poz. 245. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 13 kwietnia 1939 r. o uzupełnieniu taryfy na wyroby tytoniowe.

Poz. 246. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 15 kwietnia 1939 r. wydane w porozumieniu z Ministrami Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Reform Rolnych w sprawie zmiany taryfy celnej wywozowej.

Poz. 247. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 19 kwietnia 1939 r. wydane w porozumieniu z Ministrami Przemysłu i Handlu oraz Spraw Wojskowych o ulgach inwestycyjnych przy tworzeniu zapasów węgla.

Poz. 248. Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 15 kwietnia 1939 r. wydane w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych o uchyleniu zakazu poszukiwań górniczych na pewnych obszarach w województwie kieleckim.

Poz. 249. Oświadczenie rządowe z dnia 25 marca 1939 r. w sprawie złożenia przez Szwecję dokumentu ratyfikacyjnego Międzynarodowej Konwencji Sanitarnej z dnia 12 kwietnia 1933 r., dotyczącej żeglugi powietrznej.

II. Przedruki z Monitora Polskiego.

---

z 28 kwietnia Nr 98 Rok 1939

Poz. 222. Postanowienie Ministra Skarbu z dnia 18 kwietnia 1939 r. w sprawie ulg dla firmy „Spółka Akcyjna Wielkich Pieców i Zakładów Ostrowieckich“ w Warszawie.

Poz. 223. Zarządzenie Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 26 kwietnia 1939 r. Nr AA. 17e. 54 w sprawie odebrania debitu komunikacyjnego.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych na podstawie art. 8 ustępu 1 Prawa prasowego z dnia 21 listopada 1938 r. (Dz. U. R. P. Nr 89, poz. 608) niniejszym odbiera debit komunikacyjny i zakazuje rozpowszechniania na obszarze Państwa czasopisma **„Morgenzeitung“** — wydawanego w języku niemieckim w Morawskiej Ostrawie.

---

z 29 kwietnia Nr 99 Rok 1939

Poz. 224. Obwieszczenie Ministra Skarbu z dnia 24 kwietnia 1939 r. o wartości jednego grama czystego złota.

Poz. 225. Zarządzenie Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 24 kwietnia 1939 r. Nr AA. 17a. 10 w sprawie odebrania debitu komunikacyjnego.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych na podstawie art. 8 ustępu 1 Prawa prasowego z dnia 21 listopada 1938 r. (Dz. U. R. P. Nr 89, poz. 608), niniejszym odbiera debit komunikacyjny niżej wymienionym drukom i zakazuje ich rozpowszechniania na obszarze Państwa:

czasopismu **„Ukrainian Youth“** — wydawanemu w języku angielskim w New-Yorku;

czasopismu **„Bulletin du Bureau de Presse Ukrainien“** — wydawanemu w języku francuskim w Paryżu;

czasopismu **„Wpered“** (The Forward) — wydawanemu w języku ruskim w Toronto;

czasopismu **„Probojem“** — wydawanemu w języku ruskim w Pradze;

czasopismu **„Nacija“** — wydawanemu w języku ruskim w Rachów;

czasopismu **„Rusky Nowyny za Rusynoch u Jugosławyi“** — wydawanemu w języku ruskim w Rusky Kerestur (Jugosławia);

broszurze p. t. **„Perszyj Zjizd Ligy Ukrajinciw u Franciji“** — wydanej w języku ruskim w Paryżu;

książce p. t. **„Amerykansko-Russkij Kalendar na 1939 r.“** — wydanej w języku rosyjskim w Filadelfii;

broszurze p. t. **„Hołos sribnoj zemli“** Iwana Irlawskyj'a — wydanej w języku ruskim w Pradze;

książce p. t. **„Synjożupannyki“** Wiktora Żelinskyj'a — wydanej w języku ruskim w Berlinie;

książce p. t. **„Ideja w nastupi“** (Almanach) — wydanej w języku ruskim w Londynie.

Poz. 226. Zarządzenie Ministra Opieki Społecznej z dnia 20 kwietnia 1939 r. o odbywaniu nauki zawodu w niektórych fabrykach przemysłu metalowego i elektrycznego.

---

z 1 maja Nr 100 Rok 1939

Poz. 227. Zarządzenie Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 26 kwietnia 1939 r. Nr AA. 17a. 11.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych na podstawie art. 8 ustępu 1 Prawa Prasowego z dnia 21 listopada 1938 r. (Dz. U. R. P. Nr 89, poz. 608) niniejszym odbiera debit komunikacyjny niżej wymienionym drukom i zakazuje ich rozpowszechniania na obszarze Państwa:

czasopismu **„The Trident“** — wydawanemu w języku angielskim w New Yorku;

czasopismu **„Nacija w pochodi“** (Nation im Aufbruch) — wydawanemu w języku ruskim w Berlinie;

książce p. t. **„Komentoj al la Komunista manifesto“** T. Vedera — wydanej w języku esperanckim w Paryżu;

książce p. t. **„Soveta Pedagogio“** — wydanej w języku esperanckim w Lipsku;

książce p. t. **„Cu Socialismo Konstruigas en Sovetio“** E. Lanti'ego i M. Ivon'a — wydanej w języku esperanckim w Paryżu;

książce p. t. **„La Liberecana Socio“** Georgo Bastjana — wydanej w języku esperanckim w Paryżu — Lipsku;

książce p. t. **„La laborista esperantismo“** E. Lanti'ego — wydanej w języku esperanckim w Lipsku;

książce p. t. **„A. B. C. de Sennaciismo“** V. Elsudo — wydanej w języku esperanckim w Paryżu i Lipsku;

broszurze p. t. **„For la neutralismon“** E. Lanti'ego — wydanej w języku esperanckim w Lipsku;

broszurze p. t. **„La Parlamentisma iluzio“** de C. A. Laisant'a — wydanej w języku esperanckim w Paryżu;

atlasowi p. t. **„Bolszoj Sowietskij Atlas Mira“** wydanemu w języku rosyjskim w Moskwie.

Poz. 228. Zarządzenie Ministra Skarbu z dn. 21 kwietnia 1939 r. o ustanowieniu zarządu państwowego nad majątkiem niektórych czesko-słowackich kas oszczędności.

Poz. 229. Zarządzenie Ministra Skarbu z dn. 21 kwietnia 1939 r. o ustanowieniu zarządu państwowego nad majątkiem niektórych czesko - słowackich instytucyj kredytowych ziemskich.

z 2 maja Nr 101 Rok 1939

Poz. 230. Zarządzenie Ministra Opieki Społecznej z dnia 21 kwietnia 1939 r. o ustaleniu spisu miast, liczących poniżej 5.000 mieszkańców, w których lekarze mogą odbywać 2-letnią praktykę lekarską, przewidzianą w ustawie z dnia 30 lipca 1938 r. (Dz. U. R. P. Nr 57, poz. 449).

Poz. 231. Zarządzenie Ministra Opieki Społecznej z dnia 21 kwietnia 1939 r. o ustaleniu wykazu szpitali, w których lekarze mogą odbywać 5-letnie studia teoretyczne lub praktyczne, przewidziane w ustawie z dnia 30 lipca 1938 r. (Dz. U. R. P. Nr 57, poz. 449).

z 4 maja Nr 102 Rok 1939

Poz. 232. Ogłoszenie Prezesa Rady Ministrów z dnia 22 kwietnia 1939 r. o utracie Krzyża i Medalu Niepodległości.

Poz. 233. Zarządzenie Ministra Skarbu z dnia 21 kwietnia 1939 r. o uzupełnieniu spisu urzędów i podurzędów celnych, w których może być dokonywane wstępne badanie towarów.

Poz. 234. Obwieszczenie Ministra Skarbu z dnia 21 kwietnia 1938 r. o uprawnieniu Urzędu Celnego w Boguminie do odprawy celnej przywożonych z zagranicy wytworów produkcji roślinnej.

Poz. 235. Obwieszczenie Ministerstwa Skarbu z dnia 29 kwietnia 1939 r. w sprawie wylosowanych Bonów Funduszu Inwestycyjnego.

Poz. 236. Obwieszczenie Ministerstwa Komunikacji Nr L. B. I/61/12/39 z dnia 25 kwietnia 1939 r. o czasowym zamknięciu do użytku publicznego lotniska w Grodnie.

z 5 maja Nr 103 Rok 1939

Poz. 237. Zarządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 18 kwietnia 1939 r. o zmianie nazwy miejscowości Morszyn w powiecie stryjskim, województwie stanisławowskim.

Poz. 238. Zarządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 18 kwietnia 1939 r. o ustaleniu nazw niektórych miejscowości w powiecie nowotarskim, województwie krakowskim.

Poz. 239. Zarządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 18 kwietnia 1939 r. o zmianie nazw niektórych miejscowości w powiecie łaskim i brzezińskim w województwie łódzkim.

---

z 6 maja Nr 104 Rok 1939

Poz. 240. Zarządzenie Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 29 kwietnia 1939 r. Nr AA. 17 c. 23. o przywróceniu debitu komunikacyjnego.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych na podstawie art. 8 ustępu 1 Prawa prasowego z dnia 21 listopada 1938 r. (Dz. U. R. P. Nr 89, poz. 608) niniejszym przywraca debit komunikacyjny czasopismu **„L'Epoque"** — wydawanemu w języku francuskim w Paryżu, a pozbawionemu debitu decyzją Ministerstwa z dnia 27 października 1938 r. (M. P. Nr. 251, str. 1).

Poz. 241. Zarządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 18 kwietnia 1939 r. o nadaniu nazwy części folwarku Teniukowszczyzna w powiecie wołożyńskim, województwie nowogródzkim.

Poz. 242. Zarządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 18 kwietnia 1939 r. o zmianie nazw niektórych miejscowości w województwie nowogródzkim.

IV. Orzecznictwo.

Przedruki ze „Zbioru Wyroków N. T. A." dział A, rocznik XVI rok 1938.

Nr 1624 A.

Ograniczenie, przewidziane w art. 5 ustawy o nadaniu ziemi żołnierzom Wojska Polskiego z 17 grudnia 1920 poz. 18/1921 Dz. Ust., nie ma zastosowania do żołnierzy, o których mowa w cz. 1 art. 2 ustawy z 14 marca 1932 poz. 335 Dz. Ust. (Teza).

(Wyrok z 26 października 1938 l. rej. 31/37).

Nr 1627 A.

Przewidziane w art. 5 ustawy o zabezpieczeniu na wypadek bezrobocia z 18 lipca 1924 poz. 555/1932 Dz. Ust., oraz w § 1 rozporządzenia Ministra Pracy i Opieki Społecznej z 6 lipca 1932 poz. 558 Dz. Ust. zwolnienie od obowiązku zabezpieczenia robotników, zatrudnionych w zakładach, czynnych krócej niż 6 miesięcy w ciągu roku, uzależnione jest od tego, aby łączna długość wszystkich okresów pracy w ciągu roku nie dochodziła do 6 miesięcy. (Teza).

(Wyrok z 9 listopada 1938 l. rej. 3710/36).

Nr 1628 A.

Orzeczenia w przedmiocie rozpatrzenia sprzeciwów, zgłoszonych przeciw projektowi scalenia, i zatwierdzenia tego projektu są w myśl art. 126 prawa budowlanego z 16 lutego 1928 poz. 202 Dz. Ust. ostateczne. (Teza).

(Wyrok z 16 listopada 1938 l. rej. 6046/37).

Nr 1630 A.

1) Orzeczenia Centralnej Komisji Oszczędnościowo - Oddłużeniowej dla Samorządu, wydawane z mocy art. 14 ust. 2 p. 3 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z 24 października 1934 poz. 846 Dz. Ust. w brzmieniu, ustalonym dekretem Prezydenta Rzeczypospolitej z 14 listopada 1935 poz. 506 Dz. Ust., podlegają zaskarżeniu do N. T. A.

2) Orzeczenia wskazanej wyżej Komisji Centralnej, zawierające postanowienia o rekonstrukcji kapitałowej należności, przypadającej od gminy miejskiej na rzecz instytucyj ubezpieczeń społecznych, wobec postanowień ustawy z 29 marca 1937 poz. 151 Dz. Ust. uważać należy za powzięte w granicach kompetencji Komisji.

3) Komisję Centralną w postępowaniu w sprawach, rozstrzyganych z mocy zacytowanego art. 14 ust. 2 p. 3 rozporządzenia z 24 października 1934 r., do dnia wejścia w życie rozporządzenia Ministrów Skarbu i Spraw Wewnętrznych z 31 lipca 1936 poz. 460 Dz. Ust. obowiązywały ogólne przepisy Prezydenta Rzeczypospolitej z 22 marca 1928 poz. 341 Dz. Ust. (Tezy).

(Wyrok z 27 stycznia 1938 l. rej. 2107/36).

Nr 1631 A.

Nieuwzględnienie przez władzę prośby strony o uchylenie bądź zmianę prawomocnej decyzji na zasadzie art. 100 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z 22 marca 1928 poz. 341 Dz. Ust., tak samo jak niewykonanie przez władzę uprawnień z art. 99 tegoż rozporządzenia, nie narusza praw strony. (Teza).

(Postanowienie z 20 czerwca 1938 l. rej. 5904/37).

Nr 1634 A.

Przepisy ustawy inwalidzkiej z 17 marca 1932 poz. 31/1935 Dz. Ust. nie uprawniają władz skarbowych do nakładania na opiekuna osobistego obowiązku zwrotu nienależnie pobranej renty sierocej. (Teza).

(Wyrok z 21 marca 1938 l. inw. 239/37).

Nr 1635 A.

W razie zgłoszenia protestu przeciw wyborowi na radnego miejskiego osoby, nie władającej językiem polskim, władza, powołana do rozstrzygania protestu, ma samoistne prawo do stwierdzenia powyższej okoliczności i ewentualnego wydania orzeczenia zgodnie z § 44 regulaminu wyborczego z 30 marca 1934 poz. 259 Dz. Ust. (Zasada prawna, wpis. do ks. zas. pr.).

(Wyrok z 28 marca 1938 l. rej. 5228/34).

Nr 1636 A.

Zarzuty, dotyczące nieumieszczenia zgłoszonych kandydatów na liście kandydatów na stanowisko rabina lub podrabina gminy wyznaniowej żydowskiej większej, bądź skreślenia ich z tej

listy, mogą być podnoszone w skardze do N. T. A. tylko przez kandydatów pominiętych lub skreślonych, oraz przez tych członków zarządu gminy wyznaniowej, którzy odnośnych kandydatów zgłosili, brak natomiast legitymacji w powyższym kierunku członkom Rady wyznaniowej jako wyborcom. (Teza).

(Wyrok z 7 kwietnia 1938 l. rej. 3588/35).

Nr 1637 A.

Pod pojęcie ułomności fizycznej lub psychicznej w rozumieniu art. 22 ust. 4 ustawy o zaopatrzeniu inwalidzkim z 17 marca 1932 poz. 31/193 Dz. Ust. podpadają również nieuleczalne choroby. (Teza).

(Wyrok z 9 kwietnia 1938 l. inw. 135/36).

Nr 1638 A.

Powzięcie przez Komisję Ziemską, orzekającą w drugiej instancji, wątpliwości, czy pierwsza instancja należycie ustaliła położenie i granice gruntów obciążonych służebnością, samo przez się nie uprawnia do uchylenia orzeczenia pierwszej instancji, dotyczącego zniesienia służebności. (Teza).

(Wyrok z 3 czerwca 1938 l. rej. 3360/36 i 3568/36).

Drukarnia Gaz. Adm. i P. P., Warszawa, Trębacka 11.